

۹ افسانه درباره بحران یونان

✘ جیمز گالبریث

ترجمه احمد سیف

شهروندان یونان در روز یکشنبه همه‌پرسی‌ای برگزار می‌کنند که می‌تواند بقای دولت انتخابی و سرنوشت کشور را در منطقه‌ی یورو و در اروپا تعیین کند.

همه‌پرسی درباره‌ی این است که آیا شرایطی را که وام‌دهندگان هفته‌ی پیش ارائه کردند، قبول می‌کنند یا خیر. ولی واقعاً قرار است چه شود؟ پاسخ‌ها چیزهایی نیست که احتمالاً فکر می‌کنید. من این فرایند را چه در امریکا و چه در آتن به همراه یانیس واروفاکیس - که اکنون وزیر اقتصاد یونان است - در چهار سال گذشته از نزدیک واری کرده‌ام. من به این نتیجه رسیده‌ام که افسانه‌های زیادی درباره‌ی این بحران گفته می‌شود و این هم ۹ تا از این افسانه‌ها که امریکایی‌ها باید از آن آگاه بشوند.

همه‌پرسی بر سر یورو است

همین که نخست‌وزیر یونان الکسیس سیراس از همه‌پرسی سخن گفت، فرانسوا اولاند، دیوید کامرون، ماتیو رنزی و معاون صدراعظم آلمان سیگمار گابریل به یونانی‌ها خبر دادند که رأی منفی در این همه‌پرسی یعنی این که یونان باید یورو را ترک کند. ژان کلود یونکر - رییس کمیسیون اروپا فراتر رفت و گفت «رأی منفی یعنی ترک اتحادیه‌ی اروپا». در واقع، دولت یونان چندبار اعلام کرد که رأی خواه مثبت خواه منفی باشد، یونان به‌طور برگشت‌ناپذیری به اتحادیه و به یورو خود را متعهد می‌داند. حتی از نظر قانونی هم یونان را نمی‌توان اخراج کرد.

صندوق بین‌المللی پول خیلی انعطاف نشان داده است

کریستین لاگارد رییس صندوق بین‌المللی پول ادعا کرده است که صندوق در مذاکرات خود با یونان «انعطاف» نشان داده است. در واقع در چهار ماه گذشته تقریباً در هیچ زمینه‌ای صندوق کوچک‌ترین انعطافی نشان نداده است. چه در مورد مالیات، بازنشستگی، مزدها، چانه‌زنی جمعی و یا درباره‌ی میزان بدهی یونان. مذاکره‌کننده‌ی یونانی اوسلید

ساکالاتوس پس از شکست مذاکرات بیانیه‌ای منتشر و جزئیات را بیان کرده است و نتیجه گرفت «خوب دولت یونان درباره‌ی انعطاف ادعایی این مؤسسات بین‌المللی چه فکر می‌کند؟ این انعطاف ایده‌ی بسیار خوبی است».

طلبکاران با گشاده‌دستی عمل کرده‌اند

آنگلا مرکل درباره‌ی شرایطی که طلبکاران از یونان می‌خواهند گفته است که «بسیار گشاده‌دستانه» بود. در واقع طلبکاران بر یک برنامه‌ی ریاضت اقتصادی کمرشکن اصرار کرده‌اند، با مازاد بودجه‌ای که یونان قادر به دسترسی به آن نیست و در ضمن خواستار تداوم همین سیاست‌های کمرشکن هستند که تا به همین جا موجب شد تا یونانی‌ها یک‌چهارم درآمدهای خود را از دست بدهند و کشور به این صورت گرفتار رکود و بحران بشود. زمان‌بندی مجدد بدهی‌ها که ضروری است هم مورد قبول واقع نشده است.

بانک مرکزی اروپا از ثبات مالی یونان حمایت کرده است

قرار است یک بانک مرکزی از ثبات مالی بانکهای ورشکست نشده حمایت کند. ولی از اوایل فوریه، بانک مرکزی اروپا تأمین مالی مستقیم بانکهای یونان را قطع کرده است و در عوض و به‌طور قطره‌چکانی به آن‌ها نقدینگی بسیار پرهزینه براساس «شرایط اضطراری» می‌دهد. این رفتار بانک مرکزی اروپا موجب هجوم آرام به منابع بانکی دریونان شده و فعالیت‌های اقتصادی را در یونان فلج کرده است. وقتی مذاکرات متوقف شد بانک مرکزی اروپا میزان کمک‌های پرهزینه‌اش را کم‌تر کرد و باعث هجوم سریع به بانک‌ها شد که آن‌ها مجبور شدند کنترل سرمایه را برقرار کنند و عملاً به حال تعطیل درآمده‌اند.

دولت یونان می‌خواهد وحدت‌اش با امریکا را به هم بزند

این امر به‌ویژه علت اصلی نگرانی شماری از سیاستمداران محافظه‌کار در امریکاست که می‌بینند یک دولت چپ‌گرا روی کار آمده است و فرض می‌کنند که این دولت طرفدار روسیه است و مخالف ناتو. این واقعیت دارد که چپ دریونان از نظر تاریخی از امریکا بسیار گله‌مند است، آن‌هم در واقع به خاطر حمایتی است که سازمان سیا از دیکتاتوری نظامیان کرد که در طول ۱۹۶۷ تا ۱۹۷۴ بر یونان حکمرانی داشت. ولی نگاه چپ یونان به خاطر تجربه‌ای که با آلمان‌ها داشته‌اند، دستخوش تغییر شده است. دولت کنونی یونان دوست امریکا و یک عضو جدی ناتو است.

الکسیس سیراس صندوق بین‌المللی پول را یک سازمان «جنایتکار» نامیده است

این در واقع یک تیترا اندکی دستکاری شده در بلومبرگ بود که براساس یک سخنرانی میانه‌روانه در پارلمان نوشته شد. در آن سخنرانی سیراس به درستی گفت که پیش‌بینی صندوق بین‌المللی پول درباره‌ی اقتصاد و بدهی یونان وقتی که ریاضت اقتصادی برای اولین بار در ۲۰۱۰ به اجرا درآمد به‌طور فاجعه‌آمیزی خوشبینانه بود. در واقع همه‌ی نامه‌هایی که سیراس به طلبکاران نوشته است زبان بسیار رسمی و مؤدبانه‌ای دارد.

دولت یونان دارد بازی می‌کند

نظر به این که وزیر اقتصاد یونان واروفاکیس زمینه‌های اقتصادی نظریه‌ی بازی‌ها را خوب می‌داند ناظران اندکی تنبل در ماه‌های گذشته ادعا کرده‌اند که او دارد بازی «مرغ» یا «پوکر» و یا بازی‌های دیگر را به اجرا درمی‌آورد. در هراکلیون دو هفته پیش واروفاکیس این ادعا را تکذیب کرد - همان‌طور که تاکنون بارها این کار را کرده است - و گفت «ما بلوف نمی‌زنیم، ما به هیچ طریقی بلوف نمی‌زنیم. در واقع هیچ کارت مخفی‌ای وجود ندارد. خط قرمز یونان - یعنی آن مسایل اصولی که این دولت به هیچ عنوان نمی‌پذیرد - درباره‌ی حقوق کارگران، مخالفت با کاهش باز هم بیشتر حقوق بازنشستگی فقرا فرین و خصوصی‌سازی به هر قیمت، مسایلی است که از روز اول روشن و آشکار بود.

یک رأی «مثبت» اروپا را نجات می‌دهد. رأی «مثبت» یعنی ریاضت و انهدام اجتماعی بیشتر و دولتی که چنین بکند نمی‌تواند زیاد دوام بیاورد

دولتی که چنین رهبرش الکسیس سیراس و یانیس واروفاکیس نخواهند بود که در سرتاسر اروپا چپ‌های راستین اروپا دوست هستند. اگر آنها کنار بروند اروپاستیزان بر سر کار می‌آیند، از جمله احزاب افراطی دست راستی مثل حزب نازی یونان - «صبح طلایی» و آتش‌زدیت با اروپا به فرانسه، بریتانیا و اسپانیا - در میان دیگر کشورها - گسترش می‌یابد.

یک رأی «منفی» اروپا را منهدم می‌کند.

در واقع، تنها رأی «منفی» می‌تواند یونان را نجات دهد و با نجات

یونان اروپا را نجات بدهد. رأی «منفی» به این معناست که یونانی‌ها تعظیم نخواهند کرد و دولتشان سقوط نخواهد کرد و طلبکاران هم باید سرانجام بپذیرند که سیاست اروپا – دربرخورد با یونان – تا اینجا موفق نبوده است. مذاکرات می‌تواند ازسر گرفته شود یا اگر دقیق‌تر گفته باشم مذاکرات واقعی می‌تواند آغاز شود. اگر قرار است اروپا نجات یابد، این مذاکرات واقعی حیاتی است. اگر لحظه‌ای باشد که ایالات متحد آمریکا باید درباره‌ی ارزشهای دموکراتیک و درباره‌ی معقولیت و همین‌طور درباره‌ی منافع ملی خود – سخنی بگوید آن لحظه اکنون است.

پروفسور جیمز گالبریت استاد دانشگاه تکزاس در آستین است.

برگرفته از تارنمای [www.iranpress.com](#)